

«Εις ώτα μη ακουόντων»

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Μέσα στην περιπέτεια των ανθρωπίνων σχέσεων, προβάλλει και η περίπτωση της σιωπής. Μιας σιωπής που εκφράζει διάσταση, ψυχρότητα. Δεν υπάρχει δυνατότητα διαλόγου είτε γιατί ο άλλος δεν θέλει είτε γιατί ό,τι και να πεις θα είναι λόγος «εις ώτα μη ακούοντος».

Είναι δύσκολη περίπτωση, κυρίως όταν πρόκειται για σχέση γονιού - παιδιού ή πνευματικής πατρότητας - υιότητας ή οποιαδήποτε σχέση που χαρακτηρίζεται στενή, δυνατή, ουσιαστική.

Τι μπορείς, αλήθεια, να κάνεις όταν ο άλλος δεν θέλει να μιλήσει, να συζητήσει, να εκφράσει τη διαφωνία και το παράπονό του;

Υπάρχει και η άλλη περίπτωση όπου ο άνθρωπος «έχει κλειστά τ' αυτιά του»: όταν δε θέλει να μάθει για την πραγματικότητα του εαυτού του, παρόλο που η προσπάθεια προέρχεται από φίλο, αδελφό, πατέρα, δάσκαλο, άνθρωπο, δηλαδή, που όντως τον πονά κι ενδιαφέρεται για την πορεία του. Δεν θέλει να δει κατάματα το πρόβλημα κι αρέσκεται σε ψευδαισθήσεις.

Όμως, αν ο ανθρώπινος λόγος που πηγάζει από αγάπη δεν αρέσκεται ν' ακούγεται, πώς είναι δυνατόν ν' ακουστεί στην καρδιά τού ανθρώπου ο λόγος του Θεού, η Αλήθεια που σώζει κι ελευθερώνει;

Αν δεν είναι «ανοικτά τ' αυτιά» μας για ν' ακούσουμε τον άνθρωπο, θα είναι για ν' ακουστεί ο Θεός; Γιατί η αλήθεια είναι ότι δεν ακούμε με τ' αυτιά μας αλλά με την καρδιά. Γι' αυτό, όταν η καρδιά είναι ανοικτή για να επικοινωνήσει, να συναντήσει τον άλλο, μπορεί ν' ακούσει το λόγο του, να τον κατανοήσει και να κοινωνήσει τα βαθύτερα βιώματα. Όπως και η επιθυμία της καρδιάς θα καθορίσει την εκφορά λόγου από το Λόγο με τρόπο που Εκείνος γνωρίζει.

Είναι τραγικό να ζούμε την αυτάρκεια μας, που γίνεται τείχος ψηλό που εμποδίζει την επικοινωνία. Χάνουμε τη χαρά, όταν δε θέλουμε να κάνουμε τις κινήσεις που ρίχνουν το τείχος. Βέβαια, χρειάζεται ταπείνωση για να κάνεις την αρχή εσύ,

όπως και άρνηση του εαυτού σου, των λογισμών σου, των αντιλήψεων σου, για να μπεις στη θέση του άλλου και να κατανοήσεις τη συμπεριφορά του.

Αν και είναι δύσκολο ν' απευθυνθείς στον αυτάρκη, σ' αυτόν που εμμένει στο δικό του λογισμό για σένα ή για κάποιο γεγονός που έγινε αιτία να ψυχρανθείτε, όμως υπάρχει ελπίδα, αν λάβουμε υπόψη ότι είναι στη φύση μας η επικοινωνία. Όλοι, δηλαδή, χαίρονται, όταν ενώνονται μεταξύ τους και μοιράζονται τα βιώματά τους. Αυτό το φυσιολογικό στοιχείο μπορεί να γίνει η ενθάρρυνση, για να τολμήσουμε να κάνουμε την πρώτη κίνηση προς αυτόν που έχει κλειστά τ' αυτιά και την καρδιά του σε μας που θέλουμε την επικοινωνία.

Κι ακόμα, έχοντας υπόψη τη διάσπαση που αρέσκεται να φέρνει ο διάβολος ανάμεσά μας, μπορούμε, πριν από οποιαδήποτε κίνηση, να προσευχηθούμε στο Πνεύμα το Άγιο, που «εις ενότητα πάντας εκάλεσε», να έλθει και να διαλύσει τις πλεκτάνες του πονηρού πνεύματος, φέρνοντας την ενότητα, που φέρνει χαρά, γαλήνη, εμπειρία παρουσίας Θεού.

www.isagiastriados.com

<https://bit.ly/3ys9w76>